

10 sierpnia. Święto św. Wawrzyńca. Komentarz do Ewangelii o. Jacka Salija OP

(2 Kor 9,6-10) Bracia: Kto skąpo sieje, ten skąpo i zbiera, kto zaś hojnie sieje, ten hojnie też zbierać będzie. Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie czując się przymuszonym, albowiem radosnego dawcę miłuje Bóg. A Bóg może zlać na was całą obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie dobre uczynki według tego, co jest napisane: „Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość Jego trwa na wieki”. Ten zaś, który daje nasienie siewcy, i chleba dostarczy ku pokrzepieniu, i ziarno rozmnoży, i zwiększy plon waszej sprawiedliwości.

(2 Kor 9,6-10)

Bracia: Kto skąpo sieje, ten skąpo i zbiera, kto zaś hojnie sieje, ten hojnie też zbierać będzie. Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie czując się przymuszonym, albowiem radosnego dawcę miłuje Bóg. A Bóg może zlać na was całą obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie dobre uczynki według tego, co jest napisane: „Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość Jego trwa na wieki”. Ten zaś, który daje nasienie siewcy, i chleba dostarczy ku pokrzepieniu, i ziarno rozmnoży, i zwiększy plon waszej sprawiedliwości.

(Ps 112, 1-2. 5-6. 7-8. 9)

REFREN: Mąż sprawiedliwy obdarza ubogich

Błogosławiony człowiek, który boi się Pana
i wielką radość znajduje w Jego przykazaniach.
Potomstwo jego będzie potężne na ziemi,
dostąpi błogosławieństwa pokolenie prawych.

Dobrze się wiedzie człowiekowi, który z litości pożyczca
i swymi sprawami zarządza uczciwie.
Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje
i pozostanie w wiecznej pamięci.

Nie przelęknie się złej nowiny,
jego mocne serce zaufało Panu.
Jego wierne serce lękać się nie będzie
i spojrzy z wysoka na swych przeciwników.

Rozdaje i obdarza ubogich,
jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze,
wywyższona z chwałą
będzie jego potęgą.

Aklamacja (J 12, 26)

Kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam
będzie i mój sługa.

(J 12, 24-26)

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy spadnie w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto miłuje swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec”.

Komentarz:

Prawda zawarta w słowie Chrystusa Pana o ziarnie pszenicznym ujawnia się najpełniej w Nim samym, w życiodajnym charakterze Jego śmierci. To On jest jakby ziarnem pszenicznym, które dla nas obumarło na krzyżu, a z którego my wszyscy wyrastamy ku życiu wiecznemu.

Ale my wszyscy, którzy wierzymy w Chrystusa, winniśmy Go w tym podobieństwie do ziarna pszenicznego naśladować. To nie sztuka żyć według przykazań Bożych, kiedy to łatwe i oczywiste. Chodzi jednak o to, żebyśmy byli wierni przykazaniom Bożym zawsze. Również wówczas, kiedy wymaga to ofiary, trudu, kiedy trzeba się przewyciężyć, jakby umrzeć dla jakichś swoich ambicji czy planów życiowych.

Właśnie w takich momentach najszczególniej ogarnia nas życie Boże. Ale też jeżeli w takich trudnych momentach odchodzimy od Bożych przykazań, życie Boże w nas wtedy gaśnie. Nieraz nawet okazuje się

wówczas, że ktoś w ogóle nie był człowiekiem wierzącym, tylko udawał człowieka wierzącego.

„Jeśli ziarno pszeniczne obumrze, przynosi plon stokrotny”. Prawda tych słów szczególnie wyraźnie objawia się w śmierci męczeńskiej za wiarę. Męczennik składa w imieniu własnym oraz w imieniu całego Kościoła świadectwo, że Pan Jezus jest dla nas absolutnie na pierwszym miejscu, że jest dla nas ważniejszy nawet niż to życie, które trwa zaledwie kilkadziesiąt lat.

Toteż w Kościele od bardzo dawna wiemy, że krew męczenników istotnie przyczynia się do rozwoju Kościoła, do nowych nawróceń oraz do ogólnego wzrostu gorliwości w wierze. „Krew męczenników jest posiewem nowych chrześcijan” – napisał już tysiąc osiemset lat temu Tertulian. Ale w ogóle każda trudna wierność Chrystusowi jest darem dla Kościoła, przyczyniającym się do odnowy Kościoła. Bo jeżeli ziarno pszeniczne nie lęka się obumrzeć, przynosi plon stokrotny.